

tagande, fängsla nyfikenheten, uppmärksamheten, underhålla, roa. *Saken, boken, pjesen i-r mig på det högsta.* — 3) *I för en sak, väcka lifligt deltagande derför.* — 4) Röra, angå. *Det är en sak, som alls icke i-r mig. Hvad skulle det i dig?* — 5) (om person) Intaga, vinna tillgifvenhet, väcka deltagande. *Hon är ej vacker, men i-r alla.* — *I sig, v. r. I sig för, hysa deltagande, lägga sig ut för, deltaga i ens öde.* — *I-d, part. pass. I för någon, som deltaga i ens öde. I för en sak, som har fördel af en saks framgång. I i något, delägare, deltagare deri. Äfv. Interressera.*

INTRASSERÄKNING, f. 2. Det slags räkningssätt, som sysselsätter sig med beräkning af intressen å kapitaler.

INTRIG, intri'g, m. 3. (fr. *Intrigue*) 1) Listig, invecklad anläggning; (i plur.) ränker. — 2) Hemlig kärlekshandel. — 3) Sammanknytning af händelserna i ett dramatiskt arbete.

INTRIGANT, intri'gánt, a. 1. Ränkfull. — S. m. Ränksmidare.

INTRIGERA, v. n. 1. Bruka ränker.

INTRIGMAKARE, m. 3. Ränksmidare.

INTRIGSTYCKE, n. 4. Dramatiskt arbete, hvars hufvudsakliga förtjenst ligger i intrigen, d. v. s. händelsernas sammanknytning.

INTRIKAT, --át, a. 1. (af lat. *Intricare*, bringa i oreda) 1) (om sak) Intrasslad; kinzig, krånglig, benig, betänklig. — 2) Illistig, ränkfull.

INTRODUCERA, v. a. 1. Införa; skaffa inträde (i sällskap, o. s. v.). — *Introducerande, n. 4. o. Introducering, f. 2.*

INTRODUKTION, --dukt'schón, f. 3. 1) Införande; förskaffande af inträde. — 2) Tillfället, då någon gör sitt inträde, t. ex. i en orden. — 3) (i musik) Inledning till ett tonstycke.

INTROLLA, v. a. 1. Genom trolleri göra, att någon eller något inkommer. — Äfv. *Trolla i'n.* — *Introllande, n. 4.*

INTRUGA, v. a. 1. Truga i en något. — *Intrugande, n. 4.*

INTRYCK, n. 3. 1) Intryckt spår, märke efter något; bild, uppkommen genom det derigenom afbildade föremålets intryckning i ytan af ett annat föremål. *Man träffar ofta i. af djur och växter i sten.* — 2) (fig.) Inverkan på själen, sinnet, af person eller sak. *Händelsen gjorde ett lifligt i. på honom. Yttre i., af yttre föremål. Emottaga ett i.*

INTRYCKA, v. a. 2. 1) Genom en saks tryckning emot ytan af ett föremål deri lemna spår, märke efter det påtryckta. *I. sitt namn i vax med ett sigill.* — Äfv. *Trycka i'n.* — 2) (fig.) Inskärpa, inplanta. *I. något i ens själ, minne. Hennes bild är för evigt i-ckt i min själ.* — *Intryckande, n. 4.*

INTRYCKNING, f. 2. 1) Handlingen, hvarigenom något intryckes. — 2) Se *Intryck*.

INTRÄNG, n. 3. (egentl. Inträngande) Skada, som man tillfogar någon, genom att olofligtvis begagna hans rättigheter. *Göra i. i ens näring.*

INTRÄDA, v. a. 2. I. Träda, insticka, införa i något. *I. trådsändan i nålsögat. I. handen i ärmen.* — Äfv. *Träda i'n.* — *Inträdande, n. 4.*

INTRÄDA, v. n. 2. II. 1) Träda, stiga, gå in. *I. i kyrkan.* — 2) (fig.) Börja. *Ett nytt tidskifte har nu i-dt. I. i sitt 50:de år. I. i utöfningen af sina rättigheter, börja att ut-*

öfva dem. — Äfv. *Träda i'n.* — *Inträdande, n. 4.*

INTRÄDE, n. 4. 1) Händelsen, att någon inträder. *Vid hans i. i rummet, på scenen.* — 2) Första gången, då man förrättat en erhållen syssla, utöfvar nya rättigheter, o. s. v. *Göra sitt i. i ett embete, en tjenst. En prests i., första gången han förrättat tjensten i en församling, der han blifvit pastor eller komminister.*

INTRÄDESAFGIFT, f. 3. Afgift, som erlägges för tillståndet att inträda på ett ställe, t. ex. vid en konsert. — *Syn. Inträdespenningar.*

INTRÄDESBILJETT, ----jätt, m. 3. Se *Biljett, 2.*

INTRÄDESKALAS, ----ás, m. 3. Kalas, som tillställes af en embets- eller tjensteman, vid hans inträde i tjensten. — *Syn. Inträdesmåltid.*

INTRÄDESMÅLTID, m. 3. Se *Inträdeskalas.*

INTRÄDESPENNINGAR, m. 2. pl. Se *Inträdesafgift.*

INTRÄDESPREDIKAN, f. sing. indef. Predikan, som hålles af en prest, då han gör sitt inträde i en kyrka.

INTRÄDESTAL, n. 3. Tal, som hålles af någon, då han gör sitt inträde i embete eller värdighet.

INTRÄFFA, v. n. 1. 1) (om person) Anlända, ankomma. *Dagen, då han i-de i Stockholm.* — 2) Hända. *Om den händelsen i-r.* — *Syn. Se Hända.* — 3) Se *Infälla, 3.* — 4) Gå i fullbordan, slå in. *Hans spådom inträffade ej.* — Äfv. *Träffa i'n* (utom för bem. 1). — *Inträffande, n. 4.*

INTRÄNGA, v. n. 2. Egentl.: Genom trängsel bana sig väg in. 1) a) Med våld bana sig väg in. *I. i ett rum. Fienden i-gde långt in i landet. I. bland fienderna.* — b) Resa, färdas långt in i ett land. *Resande hafva i-gt djupt i detta land.* — 2) (om sak) Insga sig i en kropp, ett ämne. *Valnet i-ger i svampen. Oljan i-ger i papperet.* — 3) (fig.) a) Göra sig väl bekant med. *I. i naturens hemligheter.* — b) Göra djupt intryck. *Ett tal, som i-ger i själen.* — Äfv. *Tränga i'n.* — V. a. Genom påträngning indrifva; intvinga. *I. någon i ett rum.* — *I. sig, v. r. Se Intränga, v. n. 1, a och 2.* Se f. 3. *Tränga sig i'n.*

INTRÄNGANDE, n. 4. Handlingen eller verkningsen, då någon eller något intränger (för v. n.).

INTRÄNGNING, f. 2. Handlingen, hvarigenom någon tränges in. Se *Intränga, v. a.*

INTVINGA, v. a. 1. Med våld, genom tvång indrifva. — Äfv. *Tvinga i'n.* — *Intvingande, n. 4.*

INTUITION, ---t'schón, f. 3. Åskådning.

INTUITIV, ---iv, a. 2. Åskådlig.

INTVÅLA, v. a. 1. 1) Med tvålväl öfverstryka. — 2) (fig. fam.) a) Lexa upp, skurpena. — b) Lura, bedraga. — Äfv. *Tvåla i'n.* — *Intvålände, n. 4. o. Intvålning, f. 2.*

INTYG, n. 3. Muntligt eller skriftligt vittnesbörd, hvarigenom något intygas. *Åga i. om god fräjd. Skaffa sig i. om något. Enligt hans i.* — *Syn. Intygande.* Se Äfv. *Betyg.*

INTYGA, v. a. 1. Muntligen eller skriftligen vitsorda en omständighet, ett förhållande. *I. sanningen af något. Alla i-de, att . . . Skriftligen i. något.* — *Syn. Se Betyga, Bekräfta.*